

vejene henimod Esbjerg. Det vil fuldt ud kunne forsvares. Der er en anden Linie, som er fremme paa de Herrers store Forslag, nemlig Holstebro—Herningbanen. Jeg tror, at det er et af de ældste af de Baneprojekter, her er Tale om; men jeg kan derom ikke sige andet, end at jeg er lidt betænkelig ved, at en saadan Bane skulde gennemføres som Privatbane. Jeg er bange for, at det ikke lader sig gøre, og jeg tror, der er stor Grund for Staten til netop at bygge denne Linie. Jeg tror, det vil blive en Hovedfærdselsvej i Fremtiden for det nordvestlige Jylland, da det bliver den lige Linie til Fredericia. Tager man en Lineal og lægger den paa Jyllandskortet, vil man finde, at Holstebro—Herning—Vejle og Fredericia ligge paa en lige Linie, og det er da saare naturligt, at man forbinder disse fire Byer med en Bane, og derved giver det nordvestlige Jylland den korteste Adgang til Øerne. Derfor vil det være naturligt, at det blev Staten, der byggede denne Linie. Nej, jeg vil ikke være med til at forhindre det store Lovforslag, naar det kunde komme frem i sin Helhed, men jeg vil ganske vist være med til at forhindre, at der stykkevis bliver bygget Bane ude i det jærnbanelomme Rum, hvorved man vilde forhindre Fremtidens Byggeplan for Jærnbaner derude. Der maa en samlet Plan og Overvejelse af de store Krav, som stilles af de ufrugtbare Egne, som hidtil have været med til at betale til Jærnbannerne i de frugtbare Egne. Beboere i de ufrugtbare Strækninher have virkelig et retfærdigt Krav paa, at der bliver taget Hensyn til dem, og der maa bygges efter en samlet Plan, saa at det kommer alle de forskellige Kommuner derude til gode. Om de jydske Landboforeningers Trafikudvalgs Andragende vil jeg sige, at det er det, der tiltaler mig mest, jeg tror, at dette Udvalg ser mere paa det store hele, end Tilfældet er, naar de forskellige interesserede Medlemmer her i Salen skulde bygge et Lovforslag. Men dette Forslag, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og jeg indbringe, er ogsaa et Led af dette Andragende, og jeg kan saa godt være med til at stille vort Forslag, netop fordi det er et Led af dette Andragende, der ser stort og almindeligt paa hele det jærnbanelomme Rums Vel. Dermed skal jeg slutte. Jeg skulde ikke være kommen frem, naar man ikke havde kaldt paa mig.

Sloth: Efter de forskellige Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider,

ogsaa fra Ministerbordet, har jeg det Indtryk, at Fortsættelsen af Forhandlingen kun betyder en Diskussion, og under de Forhold skal jeg ikke gaa dybere ind paa de Indvendinger, der ere gjorte imod mine Udtalelser fra forskellige Sider. Jeg ønsker kun at gøre nogle faa personlige Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) og Herning (R. Nielsen), de skulde dog ikke blive langvarige. Til dem begge to maa jeg udtale, at jeg har ikke sagt, at der var ikke eet fornuftigt Menneske, der mente, at Banen fra Viborg til Herning havde almen Interesse. Jeg har kun sagt, at intet fornuftigt Menneske kunde tænke paa at bygge begge Baner, baade Viborg—Herning og Rødkærsbro—Silkeborg paa en Gang, og det tror jeg temmelig sikkert, at de fleste, der kende Forholdene, ville være enige i. Maaske der kan komme den Tid, om et halvt hundrede eller hundrede Aar, at Egnen kan blive saa udviklet, at den kan bære begge Baner, det er en anden Sag, men i Øjeblikket tror jeg, at ingen er i Tvivl om, at der ikke kan være to Baner. Det ærede Medlem for Viborg (A. Nielsen) sagde, at Banen kom frem som en cadeau til mig ved Forliget, hvor jeg fik den indsmuglet. Det forekommer mig egenlig at være en noget underlig Udtalelse, og særlig, naar man ser den i Forbindelse med den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Herning, som sagde, at der kun har været en enkelt Mand, der har arbejdet for denne Linje, nemlig Landinspektør Eriksen fra Sølund. Det er vistnok de fleste bekendt, at der har været en Komite paa Egnen, der har arbejdet for Silkeborg—Tange-Banen i over en Menneskealder. Det er vistnok ogsaa de ældre Medlemmer af dette Ting bekendt, at under Udvalgsbehandlingen her i Slutningen af 70erne angaaende forskellige Jærnbaneanlæg var denne Plan stærkt fremme, og Udvalget trak ligefrem Silkeborg—Tange-Banen frem i sin Betænkning og gjorde sin Kalkule derover. Det var altsaa Folketingets Standpunkt den Gang, og Ministeren udtalte under Behandlingen af disse Forslag, at han følte sig forpligtet til, efter hvad der var sket i Udvalget, at fremkomme med et Forslag om en Statsbane fra Silkeborg til Tange i en nær Fremtid. Det er en fuldstændig Misforstaaelse fra begge de Herrers Side, naar de tro, at det er en ny Tanke, der er dukket op for kort Tid siden. De Talstørrelser og Sandsynlighedsberegninger, som jeg er